

בן אברהם והניה. נולד ביום ד' באב תש"ד (24.7.1944) בירושלים. בילדותו היה עליז ושמח, פיקח ועירני. למד בבית-הספר היסודי על-שם כצנלסון וכאשר סיים את לימודיו שם בגיל י"ד המשיך את לימודיו התיכוניים בגמנסיה העברית על-שם יצחק בן-צבי בירושלים ובה עמד בבחינות הבגרות. מגיל עשר למד נגינה בכינור באקדמיה למוסיקה על-שם רובין ולאחר שבע שנות-לימודיו סיים את לימודיו בה.

עם היותו עסוק בלימודיו השונים עסק בספורט. למרות הצלחותיו היה צנוע וללא יוהרה. לאחר-מכן, באוגוסט 1963, גויס לצה"ל. אחרי שנתקבל ונכשל בקורס טיס סיים את הטירונות, עבר קורס מ"כ ולאחר כמה חדשים של הדרכה כמפקד-כיתה נשלח לקורס-קצינים, אשר סיים בהצלחה. מכאן ועד סוף שירותו שירת כסגן-משנה בתפקידי קצונה אחדים, לרבות הדרכת חיילים מאפריקה. במארס 1966 שוחרר מהצבא והתחיל עובד במשרד התיירות ולאחר-מכן כפקיד בבנק ("ברקליס"). במקביל לעבודתו התחיל לומד מועי-המדינה ופילוסופיה באוניברסיטה העברית בירושלים. אך מפעם לפעם וגם לפני פרוץ מלחמת ששת הימים היה נקרא למילואים. במילואים היה קצין בדרגת סגן. בפרוץ המלחמה הועבר עם יחידתו לרמת-אחל, מול מנזר מר-אליאס אשר בדרך לבית-לחם. שם היה מסתובב בין העמדות תחת אש-מרגמות ובשעת כך היה מעורב את חבריו-לנשק מתוך דאגה להם — לשלומם ולמצב-רוחם — ואף למזונותיהם, כי מפקד-חבר היה. לבטחוננו ולשלומנו לא חשש עד שביום השני לקרבות, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), נפל בתוך בונקר-הפיקוד בפגוע בו פגז יחד עם כמה מחבריו למחלקה. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. חורשה לזכר ארבעה קצינים שנפלו במלחמת ששת הימים ניטעה על-ידי הקרן הקימת לישראל בהרי-ירושלים שנקראה "חורשת הארבעה" — ויורם בין הארבעה. בספר "נוכח" שבהוצאת האוניברסיטה העברית בירושלים והסתדרות הסטודנטים שבה, בעריכת יהודה האזרחי, הובאו תולדותיו ותיאור קרבו האחרון.

פרויס בתיה
בקעה, בן-יפונה 6/א.
ירושלים, 93623.
תאריך, 14.6.97

לכבוד
" יד לבנים "
ארגון המשפחות השכולות
אתר הנצחה
לידי - חני.
רח' שאלתיאל.
ת.ד. 13138.
ירושלים, 91131.

ג.נ.,

שלום רב לך.

מכתבך המרגש הגיע אלי לפני כמה ימים. סליחה שלא הודיתי מיד.
ברצוני להודות לך מקרב לבי, על עזרתך הרבה, על שאילצת עצמך
לעזור לי למצוא בתיקו האישי של חברי, יורם פלייסיג, ז"ל, את
פרטיו.

אגלה ולא אבוש, לא ידעתי כלום עליו. הכל חדש לי, כי רק חודש
וחצי, לפני שנפל, הכרנו.

אשמור את פרטיו למזכרת ואצרפם לספרי שאני כותבת עכשיו,
ושמו, "זכרונותיי".

אשתדל לרכוש לעצמי את הספר, שהוזכר בפרטיו, "נזכור".
אעתיק שניים משירי עבודך, שכתבתי עליו. אם תרצי, ביכולתך
גם לצלם ולהכניס לתיקו האישי. אין לי התנגדות.

י ו ר ם :

/מאת: בתיה פרויס/

מלחמת הנצחון חלפה,
ואני נותרתי בודדה.
אהבות רבות שברה,
ואהבתנו אף לקחה.

דמותך התמידה לעיניי עומדת,
תכול עינייך ותלתליך הזהובים,
וקולך הרך והחמוד,
עומדים הם לנגדי ויעמדו תמיד,
כאילו היה זה רק אתמול.

נפלת כגיבור לשחרור המדינה,
ואותי השארת לבדי עמה.
דמעות כמפל מים שפכתי,
אך אתה רחוק ממני.

אלוהים אותך ממני לקח,
רק את זכר אהבתנו שמר.
איה אתה אינני יודעת,
אך דמותך תזכר לעד.
זכרונך ישמר לעד בלבי,
ילווני עד יום מותי.

י ו ר ם :

/מאת: בתיה פרויס/

ימים עליך חשבתי,
ובליל עליך חלמתי.
ראיתי אותך לנגדי,
במגע ירך נרעדתי.

פתאם העירתני החמה,
לידי לא עמדתה.
ישוב אלי חלומי,
ידך לאחוז רציתי.
סודנו ישמר לעד בלב,
ימים של אהבה.
גדול סבלי מכל אהבה.

להנאתך. מאז שיוורם חברי נפל, כתבתי ס"ה, 360 שירים, ושני ספרים.
טרם ראו אור.

כל טוב לך, חני ותודה.

בכבוד רב,

בתיה פרויס